

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang i Anledning af Hans Majestæt Kongens høie Fødselsdag den 28de Januar 1839

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang i Anledning af Hans Majestæt Kongens høie Fødselsdag den 28de Januar 1839", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_615-intro-shoot-idm87.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Fødselsdagssangen

Sangen er skrevet over melodien til "Kong Christian stod ved højen Mast" fra Johannes Ewalds syngespil *Fiskerne*, der blev opført første gang i januar 1780. Melodien blev ofte anvendt som hyldestsang til den siddende regent, og den fik sin status som kongesang, efter at den blev brugt i J.L. Heibergs festspil *Elverhøi* i 1828 (1828; jf. Adriansen 2003, bind 1, s. 179).

"Kong Christian stod ved højen Mast" skildrede søkrigene mellem Danmark og Sverige, og dette tema videreførte Grundtvig i sin vise med førstelinjen "Ved *Kjøbenhavn* der stod et Slag". Her er Slaget på Reden, som fandt sted 2. april 1801, omdrejningspunktet for hyldningen af kongen. Søslaget blev udkæmpet ud for København, hvor Danmark forsvarede sig mod briterne, men blev tvunget til forhandlingsbordet efter flere timers hård kamp. I eftertiden opnåede slaget en mytelignende status i Danmark, hvor fortællingen om, at den danske sejr blev fralokket den uerfarne kronprinsregent, levede. Det skabte en af de første bølger af patriotisk stemning i Danmark og blev til en identitetsskabende begivenhed (Adriansen 2003, bind 2, s. 338).

Det er beretningen om danskerne, som rejste sig "med Kraft til Strid" (strofe 5), Grundtvig fremhæver i fødselsdagsdigtet. I strofe 2 karakteriseres Slaget på Reden som den unge konges prøve, da Danmark på dette tidspunkt "efter Freden lang og blid" skulle forsvare riget. (I 1801 havde Danmark formået at holde sig ude af alvorlige militære konflikter i 80 år.) Løven, som i strofe 1 står over for elefanten, hentyder formentlig til løven i det danske rigsvåben (som på æresmedaljerne, der blev produceret efter slaget, blev portrætteret med en kølle i hånden, se Adriansen 2003, bind 2, s. 332 f.), og elefanten er det engelske krigsskib Elephant.

At man ikke talte åbent om, hvordan slaget var forløbet, skyldtes, at Frederik 6. var en enevældig konge, som ikke kunne kritiseres. Det var først efter kongens død senere på året i 1839, at man begyndte at vurdere slaget og kongens rolle heri på mindre gunstig vis (Bjerg & Frantzen 2005, s. 241). Da Grundtvig året efter digtede om slaget igen, var sejren nu blevet franarret danskerne: "De vandt ikke glimrende Seier med Rov, / Og Lykken de lod sig fraliste, / Men vandt dog af arrigste Fiende det Lov [ros, lovprisning], / Fra dem var ei Seiren at vriste" (Grundtvig 1840, strofe 6). Det var dog stadig myten om, at Danmark næsten havde overvundet verdens stærkeste sømagt, som blev fortalt.

Grundtvig skrev digte til og om alle regenter i sin levetid, og Frederik 6. var den konge, som han hylde mest uforbeholdent i sine digte (Schmidt-Madsen 2014, s. 158 f.). Beretningen om søslaget skulle minde kongen og befolkningen om den historiske begivenhed, og om hvilken regent Frederik 6. var som ung. Ved at lade flådens børn - skoledrengene i Nyboder - fremføre sangen, ærede de også deres forfædres bedrifter.

I de sidste to strofer, hvor kongen fejres og hylde, har sangen både de syngende skoledrenge som afsendere og som modtagere, hvilket gør sangen til et typisk lejlighedsdigt (Schmidt-Madsen 2014, s. 165).